

§ 44.

Massegældsbreve, der er deponeret hos Skyldneren (indskrevet), forældes ogsaa, naar der efter Deponeringen er gaaet 20 Aar, uden at Renter er betalt.

§ 45.

Naar et Massegældsbreve med Rentekuponer ikke giver Fordringshaveren Ret til at kræve Kapitalen tilbagebetalt, forældes Fordringen — bortset fra, hvad der følger af § 44 — først, naar der er forløbet 3 Aar efter den Rentetermin, til hvilken den sidste af de udgivne Rentekuponer er forfaldet til Indløsning, uden at der er fremsat Krav om nye Rentekuponer, og kun, hvis der i de sidste 20 Aar ikke er fremkommet nogen Rentekupon fra dette Tidsrum til Indløsning.

§ 46.

Fordringen ifølge en Rente- eller Udbyttekupon, der rettidig er forevist til Betaling, jfr. § 25, Stk. 1, forældes i 10 Aar fra Forevisningen.

§ 47.

Forældelsen afbrydes ved, at Fordringshaveren inden Fristens Udløb enten erhverver Skyldnerens Erkendelse af Gælden eller foretager retslige Skridt mod ham og uden uforment Ophold forfølger disse til Erhvervelse af Forlig, Dom eller anden Retsafgørelse. Har Skyldneren standset sine Betalinger, kan Forældelsen derhos afbrydes ved skriftlig Anmeldelse af Kravet.

§ 48.

Forældelse af et Massegældsbreve medfører ikke Bortfald af Krav ifølge Rentekuponer, der er forfaldet senest den Dag, da Gælds brevet blev forældet.

§ 49.

Den, der inden Udløbet af de i §§ 43, 44 eller 46 nævnte Forældelsesfrister har anmeldt for Skyldneren, at hans Fordringsdokument er gaaet tabt, og som antagelig har sin Ejendomsret, kan efter Fristens Udløb kræve Fordringen betalt. Kravet forældes efter Reglerne i Lov Nr. 274 af 22. December 1908.

KAPITEL 7.

Overgangsbestemmelser.

§ 50.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1938.

§ 51.

Lovens Kapitel 1—6 anvendes ogsaa paa Gældsbreve og Kuponer, der er udstedt før Lovens Ikrafttræden, medmindre andet følger af §§ 52—59.